

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

21. Puellæ incurabilem morbu[m] curat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

aperit, & publicam Urbis lætitiã
novus NICOLAI præco, etiam nihil
dicendo disertus satis, egregiè ad-
auxit.

Ecquid porrò mirum, eum, qui
tam faciliè amissas restitueret ani-
mas, revocasse fugientes. Veronam
si libet, testem audi. Illic viri nobi-
lis *Petri Iusti* filia, annos nata sede-
cim, diuturno morbo exercita, ad
eam corporis imbecillitatem defe-
cerat, ut non nisi linteis excepta
transferri posset. Salutis spes in Me-
dicis nulla erat: medicinam om-
nem malum superaverat. Fortè
S. NICOLAI pervigilium erat, da-
baturque in æde S. Euphemie (ea
Augustinianis Veronæ tutela est)
æris campani festivum signum. Ro-
gat virgo, quid sibi velint Fratres
tanto strepitu? Mater; Crastinus,
inquit, S. NICOLAO, quem Tolent-
inum vocant, natalis dies est, viro
à vitæ sanctimoniâ & prodigiorum
raritate toto orbe celeberrimo:
cœpitque quandam de Divo histo-
riolam attentæ filie memorare.
Quam totam ægra in pectus demi-

21.

Puellæ
incurabi-
lem mor-
bum cu-
rat.

fit altiùs,quàm sani solemus, dum
que piè secum ruminat, patrocini-
um quoque NICOLAI ambire
cœpit, & salutis non dubiam spem
concupere. Præces ergo ferventes
fundit, affundit uberes lacrimas,
quibus è profundo corde suspiria
pia admiscet tamdiu,quoad fatiga-
ta somno succumberet. Noctis me-
ridie per quietem adstare præsen-
tem sibi NICOLAVM videt, tam
splendidâ luce circumfusum, ut to-
ta igni domus ardere videretur; au-
ditque: Quia sincerâ me fide in-
vocasti, ecce adsum, ut omnem ti-
bi morbum abstergam; festina er-
go surgere, & primas easque sum-
mas Trinitati sanctissimæ gratias
agere: ubi verò diluxerit, ad aram
meam te conferre memèto, meum-
que nomen piè venerari. Virgo tam
felici somno defuncta, repentè vo-
ce jam non ampliùs infirmâ incla-
mat parentes, petitque sibi indu-
menta afferri, sanam se, velle è le-
cto surgere. Pater materque risis-
verba filia excipere, & somnii lu-
dibria credere. Urgere illa, & velle
cubi-

subitu surgere. Accedit pater, miratur: accurrit mater, stupet: uterque denique insperato gaudio veluti ebrui exclamitare, *Dei misericordiam*. It rumor per urbem subito, & miraculi fama ad omnes diditur. Rei novitate excitus adolat magistratus, ruit populus catervatim in aedes *Petri*, videntque omnes eam, quam pro desperatâ Medici conclamaverant, adstare sanam vegetamque. In templum dices domum versam esse, ut non pauciores illic nempe miraculo præsentem NICOLAVM, quàm in S. Euphemix coluerint.

Quàm pronus in miserorum vota Divus esset, commodum *Vincenia Urbis* experta est. Hæc repente malo occupata dexterum corporis latus sensu omni destitui sibi & sensim exarescere sensit; manum adhæc vidit tetro colore veluti atramento totam suffundi. Pertinaciam morbi tres penè menses eam lectulo adfixerat, donec S. NICOLAO in ætæ ornamentum sindonem, & cereum promitteret. Etenim post

22.
Apople-
cticam re-
stituit.

stridie